

V Praze dne 12. 9. 2013
Č.j.: 11105/2013-RSL

Stanovisko komise pro hodnocení dopadů regulace

k návrhu vyhlášky o prohlášení území vybraných částí krajinných celků za památkové zóny

---

I. Úvod

Ministerstvo kultury podle § 6 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění zákona č. 132/2000 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb. v navrhované vyhlášce stanoví, že území vybraných částí krajinných celků

- Hornická kulturní krajina Abertamy-Boží Dar-Horní Blatná (okres Karlovy Vary),
- Hornická kulturní krajina Jáchymov (okres Karlovy Vary),
- Hornická kulturní krajina Háj-Kovářská-Mědník (okres Chomutov) a
- Hornická kulturní krajina Krupka (okres Teplice)

se prohlašují za památkové zóny.

Předmětem ochrany je montánní krajina dokladující způsob těžby a zpracování rud s mimořádnou koncentrací pozůstatků po montánní činnosti, v případě zóny Hornická kulturní krajina Háj-Kovářská-Mědník též (mimo jiné) řídké horské smrčiny s pasekami a rašeliništi, rozsáhlé louky v okolí drobných sídel nesoucí znaky reliktní montánní krajiny.

II. Připomínky a návrhy změn

Závěrečná zpráva z hodnocení regulace je ve své struktuře zpracována dle Obecných zásad.

Jako návrh možných řešení jsou uváděny tři varianty:

- Varianta 0 – Ponechání současného stavu,
- Varianta 1 – Prohlášení krajinných celků za památkové zóny v rámci ochrany Hornické kulturní krajiny Krušnohoří bez předpokladu zpracování plánů ochrany,

- Varianta 2 – Prohlášení krajinných celků za památkové zóny v rámci ochrany Hornické kulturní krajiny Krušnohoří včetně zpracování plánů ochrany památkové zóny podle § 6a zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči.

Přínosy vyhlášení památkových zón předkladatel představil maximálně stručně („udržení místního jedinečného prostředí a kulturních statků“) a uvedl, že jsou „vesměs nevyčísitelné“. U varianty 2, která počítá s vyhlášením plánu ochrany je jako přínos uvedena úspora, která vznikne v důsledku snížení počtu závazných stanovisek a omezení administrativy nejen na straně veřejné správy, ale dojde i ke snížení nákladů na straně vlastníků nemovitostí.

Území, jehož se vyhláška týká, si však od památkové ochrany - především ve vazbě na společný záměr Česka a Saska zapsání montánních památek na seznam UNESCO - slibuje rozvoj cestovního ruchu a následně ekonomické přínosy pro region. Tento aspekt je v předloženém hodnocení zcela pominut.

Náklady jsou rovněž uvedeny ve verbální podobě, u vlastníků nemovitostí v památkových zónách krajinného typu jsou uváděny náklady ušlé příležitosti.

V případě varianty 2 se předpokládá snížení administrativního zatížení z důvodu zpracování plánů ochrany pro daná území (kdy pak vlastníci patrně nemusí jednotlivě žádat o vydání závazných stanovisek a mohou své záměry plánovat v rámci definovaných plánů).

Srovnání nákladů a přínosů je věnována jedna tabulka s hodnocením variant dle počtu hvězdiček. Varianta 2 je vybrána z důvodu snížení administrativních nákladů.

V tabulce i v celém hodnocení jsou ovšem v podstatě pominuty náklady (přímé i nepřímé, tedy tzv. ušlé příležitosti) vlastníků nemovitostí v navrhovaných zónách.

Tyto náklady ovšem evidentně nejsou zanedbatelné.

Předkladatel v části 7. Konzultace a zdroje dat neuvádí rozpory s obcemi („Kraje a obce deklarovaly, že naváží na již schválené dokumenty, kterým jsou usnesení zastupitelstev.“).

V materiálu vypořádání připomínek se konstatuje, že „Návrh vyhlášky se předkládá bez rozporu.“. Čtyři obce vyslovily nesouhlas s vymezením památkové zóny v obci a předkladatel uvádí, že zastavěná část území byla z území zóny vypuštěna.

Statutární město Teplice zásadně nesouhlasí s návrhem vyhlášky, a to kvůli neúměrnému zatížení vlastníků nemovitostí nepřiměřenými povinnostmi a značenému nárůstu agendy státní památkové péče města Teplice.

Předkladatel by se alespoň v hodnocení dopadů regulace měl s těmito rozpory (které zobrazují reálné konflikty v zájmech a nákladech jednotlivých skupin aktérů) vyrovnat.

Námítky obcí předkladatel vyřešil tím, že určitou zastavěnou část obcí z území zóny vypustil či námítkám nevyhověl (statutární město Teplice).

Ministerstvo zemědělství namítlo, že „převažující kulturou v každém z navrhovaných území památkových zón je v katastru nemovitostí uveden jako druh pozemku „lesní pozemek“. Tato skutečnost vytváří právní nejistotu nejen u vlastníků pozemků, ale i jejich uživatelů a správců. Uvedená situace je z pohledu zájmů chráněných Ministerstvem zemědělství neakceptovatelná.“

Těmto zájmům předkladatel vyhověl tím, že text návrhu vyhlášky byl upraven. Do návrhu vyhlášky bylo doplněno ustanovení, ve kterém se uvádí, že z podmínek

ochrany je vyjmuta lesní hospodaření v případě, že byl schválen lesní hospodářský plán nebo lesní hospodářská osnova. - § 3, bod c), odst. (2).

V hodnocení dopadů regulace předkladatel tuto výjimku (s patrně významnými přínosy pro vlastníky, s obtížně odhadnutelnými náklady či dopady ve směru zamýšlených společenských přínosů vyhlášky) vůbec nekomentuje.

III. Závěr

Navrhujeme předloženou zprávu z hodnocení dopadů regulace podmíněně přijmout s požadavkem na dopracování následujících částí:

- podrobnější charakteristika očekávaných přínosů,
- náklady vlastníků nemovitostí v navrhovaných zónách,
- administrativní náklady veřejné správy,
- zdůvodnění (v logice problém - cíle úpravy) ustanovení, že podmínky ochrany se nevztahují na lesní hospodaření, pokud se na dotčeném lesním majetku hospodaří podle schváleného lesního hospodářského plánu nebo lesní hospodářské osnovy,
- zhodnocení nákladů a přínosů vynětí lesního hospodaření z podmínek ochrany.

Vypracovala: prof. Jiřina Jílková

Prof. Ing. Michal Mejstřík, CSc.
předseda komise